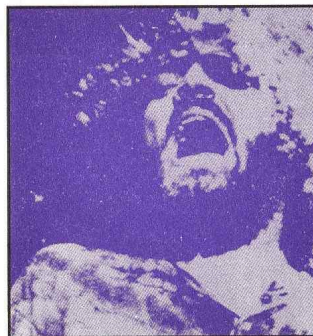

1974, Woodstock ve víru normalizace

Jiří Andrs, CSPK

O tom, že i za té naší rigidní normalizace občas vyšla nějaká ta západní rocková deska, už víte. Slyšeli jste ale někdy o prvním (a dodnes posledním) československém vydání koncertního záznamu z Woodstocku?

Licenční trojvinyl vydaný v rámci Gramofonového klubu Supraphonu spatřil světlo světa v roce 1974 v počtu 12 200 vylisovaných kusů a lze na něm demonstrovat celou řadu dobových specifik. Booklet byl opatřen krátkým úvodem, který měl poskytnout návod k „správnému“ ideologickému chápání. Na něj navazoval už mnohem uvolněnější exkurz do dějin rocku, popis okolností kolem vzniku a průběhu celého festivalu a detailní portréty jednotlivých vystupujících. Závěrem se objevuje několik písňových textů spolu s jejich překladem do češtiny. Booklet současně přinášel celou řadu černobílých fotografií, většinou v nepřilíživě kvalitním rozlišení, mezi nimiž se svým

Co je to za hnusnou máničku?!

způsobem „vyjímá“ zejména obrázek tehdejšího frontmana kapely Canned Heat Boba Hitea, který byl redakcí z evidentní nouze po oficiálních vizuálních pramenech vystřižen a kopírován z obálky některého zahraničního hudebního žurnálu. I přes tyto nedokonalosti si lze ale představit, jaké nadšení mezi rockovými nadšenci album vyvolávalo.

Jak, je možné, že se v době, kdy se utahovala smyčka kolem undergroundového hnutí, objevil v katalogu státního vydavatelství takový titul? Licenční desky představovaly v rámci hudebních vydavatelství jen vsutku okrajový segment, a tak byl ediční plán Gramofonového klubu schvalován přímo uměleckým ředitelem Supraphonu. Jaroslav Šeda, který v sedmdesátých letech tento post zastával, byl znám jako člověk, který „v rámci dobou daných omezení zastával velmi rozumné názory...“ (citujeme Lubomíra Dorůžku). Celý proces vydání licenční

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ! Album, které se vám právě dostává do rukou, poněkud vybočuje z oblasti, reprezentované naší edicí. „WOODSTOCK“ nemá sloužit jen k posluchačskému prožitku; je zároveň dokumentem. Snad vám přiblíží tu drsnou a někdy nesrozumitelnou hudbu, které se říká rock and roll. Řekne vám však také něco o lidech, kteří se touto hudbou ve Spojených státech zabývají, o jejich problémech.

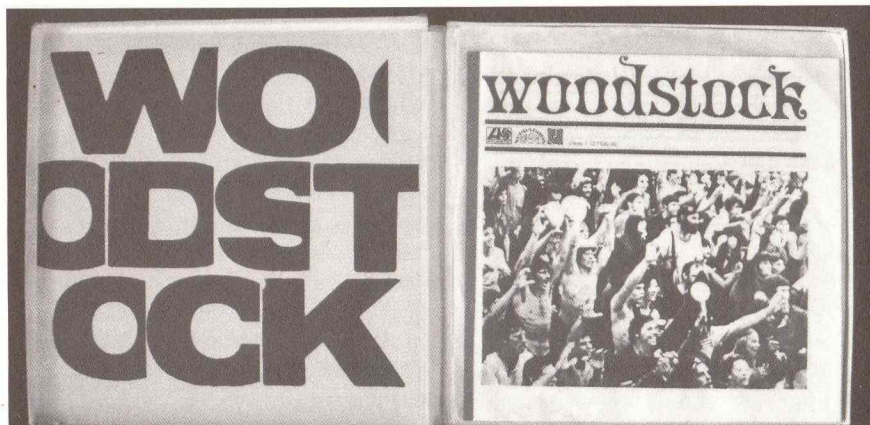
Jsou to lidé mládí, přemýšliví. Žijí v dehumanizující společnosti, která jim boří všechny ideály a nedává smysl života. Někteří našli pravou příčinu tohoto stavu. Jiní ji ještě neznají a chtějí se vyrovnat se životem po svém. Hledají východisko v intenzivních smyslových prožitcích, v drogách, utíkají od skutečnosti a od zodpovědnosti.

Pochopitelně, že i rock and roll na tyto problémy nějak reaguje. Hudebníci většinou vidí dál než jejich publikum a často se angažují proti politice své vlády. Parodují oficiální představitele, zpívají proti válce, snaží se probudit posluchače z pasivity. Na druhé straně jsou umělci, kteří podlehlí mašinérii show businessu a kterým jde jen o kariéru a přízeň publika. Neprovokují je k přemýšlení, ale k bezduché konzumaci. Takových ale byla ve Woodstocku menšina.

Je dobré tyto zákonitosti znát a uvědomit si, jakou tvář má společnost, od níž pochází hudba, kterou teď budete poslouchat. Jen tak budete moci rock and roll plně pochopit a zhodnotit.

redakce

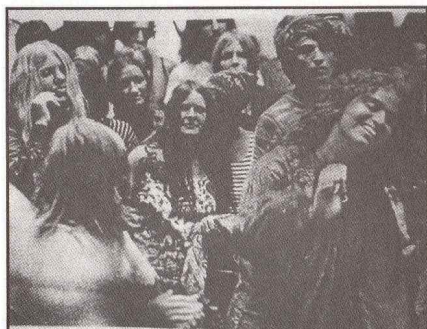
Hlavně slušně, rock'n'roll není žádnéj holubník!

Revoluce v USA - v ČSSR Husák

Toto nejsou Slapy, to je Woodstock

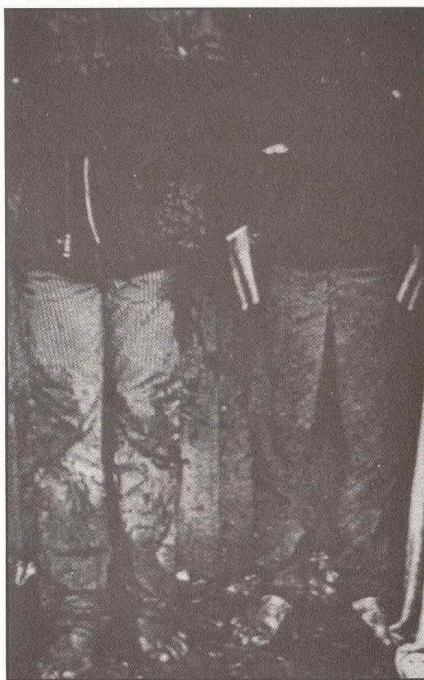

Zavřít a nahnat do dolů!

desky také mohl trvat až dva roky a paradoxně tak byl Woodstock uveden do obchodu ve stejném roce, kdy byl v malém jihočeském městě Rudolfově brutálně rozehrán undergroudový koncert, jehož se zúčastnilo několik stovek návštěvníků. Po policejním zásahu, v němž kromě svištění obušků a útoků rozlícených vlčáků nechybělo ani najíždění aut do prchajícího davu, bylo na 280 zadržených mániček násilně vykoupáno a ostříháno. Po tomto tzv. masakru v Rudolfově se dále zostřil policejní tlak. Undergroundové jádro se začalo uzavírat do sebe a jednat čím dál tím víc konspirativně.

„Žijí v dehumanizované společnosti, která jim boří všechny ideály.“

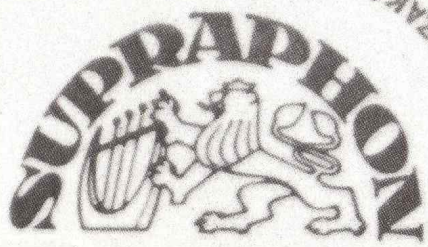

Chlapečci bosí, proletáři!

MADE IN CZECHOSLOVAKIA

ONZYKAZANO

303

GRAMOFONOVÝ KLUB

E 2816
© 1974
20'25"

OSAI
1 13 1339
4 (6 stran)
80

WOODSTOCK
(Sborové vzývání deště)
SANTANA (Soul Sacrifice)
TEN YEARS AFTER (I'm Going Home)
(Nahrávky firmy Atlantic,
New York)

VSECHNA PRÁVA GRAMOFONOVÉHO
VLASTNÍKŮ AUTORSKÝCH PRÁV K

POŘIZOVÁNÍ KOPÍI, VEŘEJNÉ PŘEVEDENÍ

Mladí soudruzi v USA vzývají dešť a tančí na Santanu